

Inger Harms (SF):

Tinglysningsloven af 1926 indeholder mange paragraffer. En af dem er § 38, der siger, at de eksisterende panthavere i en fast ejendom får pantesikkerhed i nyt tilbehør, selv om de ikke har medvirket til finansieringen af dette, og uanset om sælgeren har søgt at forbeholde sig ejendomsretten, indtil han har fået sit tilgodehavende.

Denne formulering var en følge af en ændring i loven af 1926. Tidligere havde man temmelig stor adgang til at fjerne genstande, der ikke var betalt, men som var blevet indføjede som bestanddele af en fast ejendom. Det gjaldt især maskiner, elektriske anlæg o.lign. Når fjernelsen kunne ske uden skade på ejendommen, var det i overensstemmelse med de gældende regler. Senere ændrede man dette, hovedsagelig af hensyn til realkredit. Den moderne tekniske udvikling har medført en stærk stigning i værdien af tilbehøret, og kunne det fjernes, var det til fare for realkreditens sikkerhed.

Nu har man igen ønsket at ændre på § 38, således at man nu åbner mulighed for, at anskaffelse af erhvervstilbehør, der indlægges i en erhvervsvirksomhed, kan finansieres af leverandøren af tilbehøret. Dette skulle således være en forbedring af de erhvervsdrivendes finansieringsforhold. Det vil i praksis sige, at har man udlejet eller solgt på kredit over en længere periode, har man stadig ejendomsret over pågældende genstand, indtil den er betalt, og det lyder jo meget fornuftigt.

En undtagelse fra § 38 er beboelsesejendomme, hvor tilbehør som hårde hvidevarer m.m. ikke kan fjernes, såfremt det ikke bliver betalt fra ejendommens side. Det er jo da vigtigt for lejerne.

Til gengæld gælder § 38 også for landbrugsejendomme. Dette er ikke, hvad tinglysningsudvalget har anbefalet.

Jeg vil derfor gerne bede ministeren om en forklaring på, at man ikke har fundet det formålstjenligt at undtage netop landbrugsejendommene – her er der jo tale om, at bygninger og tilbehør er integrerede i en sådan grad, at ejendommen uden dette tilbehør ikke vil kunne anvendes til sit formål – specielt i den nuværende situation, hvor især mange unge landmænd lider af likviditetsmangel.

Socialistisk folkeparti vil medvirke til en gennemgang af lovforslaget i udvalget.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi er klar over, at § 38 i tinglysningsloven er en paragraf, der har givet anledning til megen tvivl. Jeg ved selv af praktisk erfaring, at når man har fået en sag vedrørende forsøg på at påvise sit ejendomsforbehold i en kontrakt, kan der ske forskellige vurderinger fra fogdens side, selv om det er sager, som er ens. Det viser, at det kan være svært at vurdere, hvornår noget er en del af en ejendom, er mur- og nagelfast, og hvornår det ikke er det.

Når vi har disse problemer og det måske er påtrængende at få en afklaring, hænger det sammen med, at der er noget sygt i erhvervslivet, for selvfølgelig burde det være sådan, at erhvervslivet kort og godt kunne blive finansieret af ét pengeinstitut, én bank, og af sin egenkapital, og hvis det altid blev praktiseret, både vedrørende maskinerne og bygningerne – det er jo de samme panthavere, nemlig pengeinstituttet – ville man ikke have nogen problemer.

Vi er ikke for nærværende klar over, om vi skal sige ja eller nej til dette lovforslag. Vi er som sagt enige om, at der godt kan tiltrænges en afklaring af lovgivningen på området, men vi føler os ikke helt sikre på, at det foreslåede er rigtigt.

Jeg kan også godt henvise til nogle afklaringsproblemer. Hvis man på en erhvervsvirksomhed har en kedel, der skal fremstille varmen, kan den jo dels bruges til radiatorerne, og så har man regnet den som en del af bygningen, dels kan det vel forekomme, at man har produktionsprocesser, der også forbruger megen varme, og hvis det er en større del af det, hvad så? Er kedelen så en del af produktionsanlægget, af det maskineri, man har for at klare sin produktion, eller er den en del af bygningerne?

Vi er enige i, at problemet eksisterer inden for landbrugssektoren ligesom inden for alle andre dele af erhvervslivet, og vi er enige i, at man ikke skal skelne mellem landbrugsvirksomhed og anden erhvervsvirksomhed; der må gælde de samme regler.

Et andet område, jeg meget gerne vil nævne – det er ikke sikkert, ministeren kan svare på det allerede i dag, men så må vi tage fat